Allah je zaštitnik onih koji vjeruju i On ih izvodi iz tmina na svjetlo,a onima koji ne vjeruju - zaštitnici su taguti oni ih odvode sa svjetla na tmine; oni će biti stanovnici džehennema, oni će u njemu vječno ostati. (El-Bakare, 257)

Sadržaj

Osnova vjere se prihvata jedino od Allaha Uzvišenog……...3

Bože moj, ukrasi nas krasotom vjerovanja………………...4

Ožiljci……………………………………………………6

Dragocjeni dragulj……………..…... ….. ………………8

Sa'd ibn Ebi-Vekkas i njegova majka……………………9

Adabi učenja Kur´ana II dio…………………...………11

Šminka uspješne žene IV dio………………………….....13

Koliko si ispunjena....? II dio …………………………..15

Kćerka Se'īda ibn el-Musejjiba, rahimehumullāh…………16

Ja sam ubog pred Gospodarom stvorenja……………..…..17

Strahote Sudnjeg dana………..……………………..…18

Žene – druga polovina…………………………………19

Par odlomaka iz knjige Zuhd………………………….. 20

Recepti…………………………………………………21

Reklame ……………………………………………...22

U sljedećem broju čitamo……….………………….……...23

Redakcija

Ummu Amatullah

Ummu Talha

Ummu Esma

Za ovaj broj pišu:

Ummu Esma

Ummu Talha

Ummu Zejneb

Ummu Mudžahid

UmmuAbdullah

Ummu Zejd

Sestra Aiša

Sestra Adela

Osnova vjere se prihvata jedino od Allaha Uzvišenog

Šejhul-Islam Ibn Tejmijje, rahimehullah, kaže: "Osnova vjere je da nema vadžiba osim stvari koje su Allah i Njegov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, učinili vadžibom-obavezom i nema harama osim onoga što su Allah i Njegov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, oharamili, niti mekruha osim onoga što su oni učinili mekruhom.

Nema halala osim onoga što Allah i Njegov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ohalale niti mustehaba osim onog što Allah i Njegov Poslanik, vole. Halal je ono što su ohalali Allah i Njegov Poslanik, a haram je ono što su oharamili Allah i Njegov Poslanik. Din-vjera je ono što je propisao Allah i Njegov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. Zato je Allah negirao mušricima i drugima ono što su oni po sebi učinili halalom, ono što su oharamili i što su sebi uzeli za propise vjere, bez Allahove dozvole.

(Medžmu' fetava, 29/345)

I rekao je šejh: "I neka svi muslimani znaju da ono što rade novotari koji se mogu vidjeti nije od vjere niti od djela dobrih robova već je to od djela onih koji su u džehlu, zabludi i koji čine širk Uzvišenom Allahu, koji izlaze iz tewhida i iskrenog ispovjedanja vjere Njemu i koji izlaze iz pokornosti Njegovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem. Osnova islama je šehadet la ilahe illallah muhammedun resulullah. Onaj ko svojim ibadetom bude namjeravao rija' – pretvarao se radi drugih, takav nije realizovao la ilahe illallah muhammedun resulullah. Ove dvije osnove će ostvariti onaj ko ne bude obožavao nikoga osim Allaha i ko ne bude izlazio iz kruga Muhammedova šerijata koji je dostavio od Allaha."

Bože moj, ukrasi nas krasotom vjerovanja

Ammar bin Jasir prenosi da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, učio ovu dovu:

"Bože moj, Ti znaš nepoznato i moći Svojom upravljaš stvorenjima,
daj mi da živim onoliko koliko je po Tvome znanju dobro za mene, i daj da umrem onda kada to bude dobro za mene.
Daj da Te se bojim, i kada me ljudi ne vide i onda kada me vide.
Daj da govorim istinu i u srdžbi i u zadovoljstvu.
Daj da budem umjeren i u neimaštini i u bogatstvu.
Podari mi blagodat neprolaznu.
Podari mi radost neprekidnu.
Daj da budem zadovoljan sudbinom.
Podari mi ugodno življenje nakon smrti.
Daj da se naslađujem gledajući Tvoje lice.
Daj da čeznem za susretom s Tobom i da me ne zavedu kakve nesreće niti kušnja koja bi me na stranputicu odvela.
Bože moj, ukrasi nas krasotom vjerovanja i daj da idemo naprijed Pravim putem." (Hadis je vjerodostojan. Bilježe ga Ahmed, Nesai, Ibn Hibban i Hakim)

U ovoj dovi, goleme vrijednosti, Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, objedinio je najbolju stvar na ovome svijetu, a to je čežnja za susretom s Uzvišenim Allahom i najljepšu stvar na onome svijetu, a to je gledanje u Njegove lice.

S obzirom da cjelinu s time čini da čovjeka ne pogađaju nesreće u životu niti kušnje u vjeri, to je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "…i da me ne zadesi kakva nesreća niti kušnja koja bi me na stranputicu odvela."

A kako se zrelost vjernika ogleda u tome da zna istinu, da je slijedi i druge podučava i upućuje njoj, on je kazao: "Daj da idemo naprijed Pravim putem."

Zadovoljstvo je korisno i ono vodi postizanju željenog cilja. Ovdje je riječ o zadovoljstvu koje uslijedi nakon što se desi ono što je određeno, a ne prije toga, jer takvo zadovoljstvo počiva u riješenosti da se bude zadovoljno. Međutim, kada se desi ono što je suđeno da se desi, onda se događa da to zadovoljstvo iščezne. Zato je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, molio u dovi da bude zadovoljan nakon što se nešto desi. Ono što je određeno zaklonjeno je dvjema stvarima: učenjem dove da se desi ono što je najbolje te zadovoljstvom kao što se desi ono što je suđeno da se desi. Čovjekova sreća ogleda se u tome da objedini ove dvije stvari. U Musnedu te na drugim mjestima, zabilježeno je da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, kazao:

"***Čovjekova se sreća ogleda u tome da moli Allaha da mu da ono što je dobro i da bude zadovoljan onim što mu je On odredio, a nesreća je za čovjeka da ne moli Allaha da mu da ono što je dobro i da se ljuti na ono što je On odredio***." (Predanje je slabe vjerodostojnosti. Bilježe ga Ahmed, Tirmizi i Hakim)

Bojati se Uzvišenog Allaha jeste najveće dobro, kako onda kada drugi vide što se čini, tako i onda kada ne vide, zato je Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, molio Allaha, subhanehu ve te ala, da ga učini bogobojaznim i kada ga ljudi vide i kada ga ne vide.

Većina ljudi istinu govore samo kada su zadovoljni, kada se rasrde, onda ih srdžba navede da govore ono što nije istina. Zato je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, molio Allaha, subhanehu ve te ala, da mu da da govori istinu i onda kada je ljut i onda kada je zadovoljan. U tome smislu su naši stari govorili: "nemoj biti kao oni koje zadovoljstvo odvede u neistinu, a kada su ljuti, onda ih ljutnja izvede iz istine."

Siromaštvo i bogatstvo jesu dvije nevolje i kušnje kojima Allah kuša Svoje robove. Tako se ljudi u bogatstvu ponašaju rasipčniki a u siromaštvu su stisnute ruke. Vjerojvesnik, sallallahu alejhi ve sellem, moli da mu Allah, subhanehu ve te ala, podari umjerenost i u jednom i u drugom slučaju, tj. da se ne ponaša ni rasipnički niti da škrtari.

Dvije su vrste uživanja: jedna se odnosi na tijelo, a druga na srce. Ova druga ogleda se u radosti, savršenstvo te blagodati jeste u njenoj trajnosti i stalnosti. To dvoje Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, zajedno spominje i kaže: "Podari mi blagodat neprolaznu i radost neprekidnu."

Dvije su vrste ukrasa: ukras tijela i ukras srca. Ukras je srca vredniji i značajnij. Ako se on posjeduje, onda se naposljetku posjeduje i ukras tijela i to u naljepšem obliku. Tako Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, moli svoga Gospodara da mu podari skriveni ukras i kaže: "Ukrasi nas krasotom vjerovanja."

Življenje na ovom svijetu nikome nije posve lagodno, štaviše, ispunjeno je nevoljama, teškoćama, skrivenim i vidljivim mukama. Zato Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, moli da mu Allah, subhanehu ve te ala, podari ugodno življenje nakon smrti.

Smisao je u tome da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, u ovoj dovi objedinio najbolje stvari na ovom i na budućem svijetu.

Ibn Kajjim, Šejtanove zamke

Ožiljci

Bio je to težak dan.Težak za mene i mog muža.

Težak čitav jedan period sa kojim nismo ni umjeli da se nosimo mladi i na početku braka.

Sjetim se tako pogleda mog oca uperenog u mene dok su mu sa usta silazile one teške riječi koje sve ove godine nisu uspjele da izbrišu. Sve ono što je govorio svojoj jedinici cijepalo mi je dušu, srce.....Mogli su svi, ali ne i on. Jer do tada nisam nikog voljela kao njega. Svima sam mogla da odgovorim, a njemu nisam mogla.

Gledao me je tako, pocrnio u licu, čini mi se ostario za deset godina. A ja samo ćutim, jer se bojim ako otvorim usta iz mene će se prolomiti samo bolan krik tuge sa kojom nisam umjela da se izborim.

Samo sam tako sjedela, a u sebi gutala gorke suze, suze tuge i bola zbog onoga sto sam doživljavala od sebi bliskih osoba.

Šta reći u momentima kada su ljudi imuni na tvoje riječi? Šta reći kada su zaslijepljeni nametnutim predrasudama, bijesom i tugom koja je dostigla svoju kulminaciju? Šta reći kad si zatečen nestankom ljubavi koja bi trebala biti bezuslovna, ali u ovakvim situacijama nije bila dovoljno jaka?

Nisam rekla ni riječ. Baš nijednu. Jer nisam znala onu koja bi opisala kako sam se osjećala, a niko nije ni znao onu koja bi me utješila. Utjeha je jedino Allah. Vjera u Njega subhaneh, je ono što insanu daje snage da ide dalje, da ne posustaje niti odustaje, da se čvrsto drži svoga užeta, jer zna ako se pusti pada u ponor bez dna.

Allah je taj koji daje insanu sabur, jer mi smo nemoćni sami. Svijest o Allahovoj mudrosti i odredbi utjeha je insanu i radost u teškim danima.

To je bio samo početak. Početak našeg odvajanja. Početak gašenja one ljubavi, početak udaljavanja. Početak kraja mog dijela života u kojem sam bila njihova mezimica.

Sve se Allahovom voljom brzo smirilo. Ali rane su ostale i meni i njima. Nekad mislim da jos nisu zarasle, jer i danas osjećam da bole. Možda su samo tragovi i ožiljci zacijeljenih rana.

Znam da moj slučaj nije usamljen. Mnogo je onih koje su prošle ili prolaze kroz slično i gore radi ove naše lijepe vjere. I vrijedi elhamdulillah. Za nadati se je nagradi.

I puno žena govori o svojim iskušenjima, ali skoro niko ne govori o svojim osjećanjima. O onome urođenom sa čim nas je naš Gospodar stvorio, a to je ljubav prema roditeljima, makar oni i ne bili muslimani.

Gledaš ih kako žive, a srce ti zastane od pomisli šta će biti sa njima ako ih dragi Allah iz Svoje milosti ne izvede iz tmina na svjetlo.. i bol ti razdire srce, jer često su ti ruke vezane i ne znaš šta više da učiniš. Jedino ostaje naše najjače oružje, a to je dova.

I moli svoga Gospodara u ovim kasnim satima da ih uputi, dovi Allahu za sebe i sve muslimane, dovi da Allah uputi naše roditelje i cijele naše familije.

Možda će te jednog dana manje gristi savjest što nisi više učinila dok su bili živi, što se nisi potrudila, što nisi bila upornija. Iako znaš da je Allah Onaj koji upućuje.

„Zar ćeš ti za njima od tuge svisnuti, ako oni u govor ovaj neće da povjeruju?!“

I opet iz sjećanja naviru tužne oči moga oca koji me osuđuje zbog moje vjere, neuk da shvati i razume, nevoljan da sazna zašto je njegova mezimica krenula putem kojim se ređe ide..

Njegove oči su uvijek tu svih ovih godina iako smo kilometrima daleko....

Bile su kao najava svih događaja koji su uslijedili i život mi iz korijena promjenili.

Ali ja se nadam da će ih Svemogući Allah uputiti. Nadam se i uzdam se u svoga Gospodara.

Jer sav ovaj bol bi zaliječio dan kada bih mogla svoje roditelje da nazovem muslimanima.

I molim Allaha da se desi što prije i meni i svim muslimanima i muslimankama.....

Pripremila Ummu Esma

Držite se iskrenosti

U “Sahihu” se od Ibn Mes’uda prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: *“Držite se iskrenosti, zaista iskrenost vodi u dobročinstvo a dobročinstvo vodi u Džennet. Čovjek će neprestano govoriti istinu i težiti istini sve dok kod Allaha ne bude upisan kao iskreni.*
A čuvjate se laži, laž vodi u grijeh a grijesi vode u vatru. Čovjek će neprestano lagati i težiti laži sve dok kod Allaha ne bude upisano kao lažac.”
(Muslim, 4/2012-2013)

Ibn Omer, radijallahu anhu, veli da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:
“Moj Allahu! Molim Te da mi daš čist život i lijepu smrt i da u svom povratku na Ahiret ne budem osramoćen niti ponižen.“
(Taberani, Hakim i Bezzar, - sahih)

Dragocjeni dragulj

Svaki je dah u životu dragocjeni dragulj za koji se može kupiti riznica blagodati za vječnost. Protračiti dragocjeno vrijeme ili ga zamijeniti za nešto što vodi u propast jeste golemi gubitak kakav sebi mogu dozvoliti samo najveće neznalice i ljudi bez pameti i razbora. Prava suština ovoga gubitka takvima će biti očita tek na Dan kada na vidjelo izbiju samoobmane:

***"Onoga dana kad svaki čovjek pred sobom nađe dobro djelo koje je uradio i loše djelo koje je učinio – poželjet će da se između njih i njega nalazi udaljenost velika."** (Alu Imran, 30)*

Ibn Kajjim

Sa'd ibn Ebi-Vekkas, radijallahu anhu i njegova majka

El-Begavi veli: "Zaista je ovaj ajet: "**Mi smo svakog čovjeka zadužili da bude dobar prema roditeljima svojim. Ali, ako te oni budu nagovarali da Meni nekoga ravnim smatraš, o kome ti ništa ne znaš, onda ih ne slušaj. Meni ćete se vratiti, pa ću vas Ja o onome što ste radili obavijestiti**," (El-Ankebut, 8) objavljen u vezi sa Sa'dom b. Ebi-Vekkasom, radijallahu anhu i njegovom majkom Hamnom bint Ebi-Sufjan. Sa'd je među prvima primio islam, a bio je, osim toga, i jako dobar i pažljiv prema svojoj majci. Majka mu je rekla: ‚Kakva je ovo nova vjera koju si prihvatio?' Tako mi Allaha, neću ni jesti ni piti, sve dok se ne vratiš u staru vjeru ili dok ne umrem, pa ćeš zbog toga nositi sramotu čitav svoj život. Ljudi će ti govoriti: - Ubico svoje majke!'

Prošli su i dan i noć a ona nije ni jela ni pila, niti se u hlad sklanjala. Osvanula je jako iscrpljena. Zatim su prošli i drugi dan i noć, a nije okusila ni jelo ni piće. Potom joj je došao Sa'd i rekao: ‚O moja majko! Kada bi imala stotinu duša, pa sve jednu po jednu puštala, ja ne bih ostavio svoju vjeru! Pa ako hoćeš jedi, a ako nećeš nemoj! Pa kada je izgubila svoju nadu, počela je jesti i piti. Tada je Allah objavio gornji ajet, u kojem je naredio da se prema roditeljima čini dobročinstvo, ali da se ne slijede u širku – jer, nema pokornosti stvorenju u nepokornosti prema Stvoritelju."

(Tefsirul-Begavi, 5/188; El-Vahidi, Esbabun-nuzul, str. 195)

Približavanje roba Džennetu ili Džehennemu

Rob je u neprekidnom putovanju; približava se Džennetu ili Džehennemu. Ako mu bude darovan dug život, a njegova djela kreposna, onda je njegovo dugo putovanje dodatna blagodat kojom stjece vredniji vječni užitak i dobro. Što se putovanje više produžava, spremište dobrih djela roba veće je i vrednije. Ako se život roba odulji, a njegova djela budu hrđava, onda je njegovo dugo putovanje samo povećavanje patnje i kazne, i poniranje u provaliju. Svaki putnik ka ahiretu ili se uspinje ili ponire. U merfu predanju navodi se: „Najbolji među vama jeste onaj koji dugo živi a radi dobra djela, a najgori među vama jeste onaj koji dugo živi, a čini loša djela!“ (Ibn Hibban, hadis br. 483)

Neki uzroci uskraćivanja Allahove podrške

Osjećaj strahopoštovanja prema nekom stvorenju ili polaganje nade u njega zaista je jedan od razloga zbog kojih Allah Svevišnji propisuje Svome robu nedaće i uskraćuje mu Svoju podršku i pomoć. Onoliko koliko rob ukaže strahopoštovanja nekom stvorenju, za toliko ga Allah Uzvišeni ponizi pred stvorenjima. A onoliko koliko rob položi nade u neko od stvorenja, u toj mjeri mu Allah uskrati od Svoje pomoći i podrške.

Ovo je Allahova zakonitost koja važi za sva Njegova stvorenja, iako većina njih to stvarno ili praktično ne zna. Ono što Allah hoće, to će se, bez imalo sumnje, i desiti, a ono što On, Svevišnji, ne želi, to neće ni biti, makar se sva stvorenja trudila to ostvariti!

Adabi učenja Kur´ana II dio

Učenje Kur'ana, kao jedan od najvrijedniji ibadeta ima svoje adabe koji taj ibadet čine još vrijednijim, potpunijim i dražim Allahu, džele ve ala. Izdvajamo nekoliko uz nadu da se svi okoristimo:

5. Što više ponavljati Kur'an i često ga učiti. Često učenje Kur'ana i ponavljanje onog što se nauči napamet je uslov da se pamćenje Kur'ana održi i da se ne zaboravi, jer se njegovi ajeti brzo zaboravljaju i odlaze iz sjećanja ukoliko čovjek bude nemaran prema njemu.
U hadisu kojeg prenosi Ebu-Musa Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: "***Puno ponavljajte Kur'an, jer tako mi Onoga u čijoj je ruci moj život on se brže zaboravlja nego što se svezana deva otima kada je svezana***." Ibn-Hadžer komentarišući ovaj hadis veli: ''Izučavanje Kur'ana i njegovo ponavljanje upoređeno je sa vezanjem deve za koju se boji da će pobjeći jer je uslov održavanja pamćenja Kur'ana njegovo ponavljanje kao što je vezanje deve uslov da ne bi pobjegla. U hadisu je spomenuta deva jer je ona od svih domaćih životinja najviše sklona da bježi od čovjeka a ukoliko se desi da pobjegne vrlo ju je teško poslije toga uhvatiti."

6. Razmišljanje o Kur'anskim ajetima. Allah, džele we ala, kaže: **"A zašto oni ne razmisle o Kur'anu? Kada bi Kur'an bio od nekog drugog a ne od Allaha sigurno bi u njemu našli mnogo protivrječnosti."** (En-Nisa, 82.)
Ibn-Sa'dijj u svom tefsiru kaže: "Uzvišeni Allah u ovom ajetu naređuje svojim robovima da razmišljaju o Njegovoj knjizi, o značenjima njezinih ajeta te da se udube u razmišljanje o Kur'anu,. Razmšljanjem o Kur'anu povećava se iman-vjera u srcu.
Imam Ahmed prenosi od Ebu Abdur-Rahmana da je rekao: "Pričali su nam oni koji su nas podučavali Kur'anu tj. drugovi Vjerovjesnika, sallallahu alejhi we sellem, da su oni kada bi naučili 10 ajeta od Poslanika, sallallahu alejhi we sellem, ne bi učili drugih deset dok ne bi naučili propise tih ajeta i praktično ih primjenili. Govorili bi: 'Tako smo sticali i znanje i djela.'"

7. Lijepo je prilikom učenja Kur'ana uljepšati svoj glas ali ne pretjerivati u tome. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: "***Allah nista ne sluša tako pažljivo kao glas Vjerovjesnika koji uči Kur'an uljepšanim glasom***." A u drugom hadisu veli: "***Nije od nas ko ne uči Kur'an uljepšanim glasom***." (Buhari i Muslim)

8. Lijepo je učiti Kur'an glasno, ukoliko ne smeta nekom drugom. Imam Nevevi kaže: "Podjednako su došli dokazi o vrijednosti učenja Kur'ana naglas i u sebi." Učenjaci kažu spajajući ova dva mišljenja da je učenje u sebi bolje i sigurnije za onoga ko se boji licemjerstva i dvoličnosti a ako se ne boji toga bolje onda da se Kur'an uči na glas pod uslovom da s tim učenjem ne uznemirava nekog drugog npr. nekog ko kanja ili spava.

9. Lijepo je ne prekidati učenje Kur’ana osim s opravdanim razlogom. Ovo je jedan od lijepih postupaka prilikom učenja Kur’ana i znak poštovanja Allahovog govora tj. da se učenje Kur’ana ne prekida zbog svake sitnice ili ovodunjalučke stvari. Ovo potvrđuje i predaja koju prenosi časni tabi’in Nafi’ u kojoj kaže: "*Abdullah bin-Omer, radijallahu anuhu., kada bi učio Kur’an ne bi prekidao učenje niti bi s kim pričao sve dok ne završi s učenjem. Bio sam jednog dana kod njega dok je učio suru Bekare. Kada dođe do jednog ajeta prekide učenje i upita me: 'Znaš li povodom čega je objavljen?' Ja rekoh: 'Ne', a on mi reče: 'Objavljen je povodom toga i toga' - a zatim nastavi učiti.* (Buhari) Ovo je bio običaj Ibn Omera, radijallahu anuhu., koji nije prekidao učenje osim da bi širio znanje i druge podučavao što je takođe ibadet."

Molimo Allaha Uzvišenog da nam pomogne da učimo Njegovu Plemenitu Knjigu na najljepši način i da nam upiše u naša dobra djela koja će biti dokaz za nas a ne protiv nas na Sudnjem danu. Amin!

Pripremila Ummu Talha
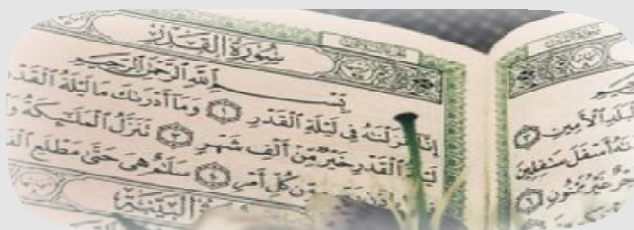
NE ZABORAVI

Strah od Allaha Uzvišenog udaljava te od griješenja prema Njemu,

nada u Njegovu milost podstiče te na pokornost prema Njemu,

a ljubav prema Njemu vodi te Njemu.

Ko se svojim srcem približi Allahu, subhanehu ve te'ala, iz njega se udalji sve drugo mimo Allaha, subhanehu ve te'ala.

Ko bude tražio Allahovo, subhanehu ve te'ala, zadovoljstvo, Allah, subhanehu ve te'ala, učinit će ga zadovoljnim.

Čije srce bude razmišljalo o Allahu, subhanehu ve te'ala, On će sačuvati njegove ostale organe.”

Nemoguće je da srce koje je osjetilo slast ‘jekina” (čvrstog ubjeđenja) bude naklono prema nekom drugom mimo Allaha Uzvišenog.

Nemoguće je da u srce uđe svjetlo, dok u tom srcu bude nešto čime Allah, subhanehu ve te'ala, nije zadovoljan.

Ibn Kajjim

ŠMINKA USPJEŠNE ŽENE IV dio

Ona je ustrajna (pouzdana):

Mu'az ibn Džebel, prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "***Allah, Gospodar časti kaže: „Oni koji se vole zbog Moje uzvišenosti imaće (na Sudnjem danu) uzvišena mjesta od nura (svjetla), na kojima će im zavidjeti poslanici i šehidi.***" (Tirmizi)

Ovaj život je ispit, koji nas stalno primorava da izaberemo put kojim ćemo poći, borba između onoga što nam godi i onoga što je ispravno. Muslimani često zanemaruju neke dijelove Allahovih smjernica i uputa, jer im se čine i previše teškim za svoju situaciju. Ovo možda nema neki značajan uticaj ukoliko se radi samo povremeno, ali trebamo imati na umu da Allah sve vidi. Ako u početku dozvolimo sebi da ponekad progledamo kroz prste, uskoro će to postati naša uobičajena praksa i krenućemo stazom propasti. Da bi se izbjegla takva sudbina, na mnogo mjesta u Kur'anu nailazimo na ohrabrenje. Možemo naći stotine, ako ne i hiljade primjera gdje Uzvišeni Allah daje izlaz i popravlja stanja ljudi, kao direktni rezultat njihove sposobnosti da održe vjeru u Allaha, živeći da Mu se pokoravaju bez obzira naizgled razornih posljedica. Ako svakodnevno izvršavamo Njegove naredbe, radimo na uvećavanju našeg znanja o islamu i izvršavamo, u ime Allaha, ono što se od nas zahtjeva (voljeli mi to ili ne), sigurno ćemo biti nagrađeni u ovom i narednom životu, inša'Allah.

Ona cijeni brak:

Kur'an i sunnet su na mnogim mjestima ukazali na uzvišeno mjesto braka i posvetili mu veliku pažnju. Uzvišeni Allah snažno podstiče, pa čak i naređuje brak riječima: **"Udavajte neudate i ženite neoženjene."** (En-Nur, 32)

Ali moramo voditi računa da izaberemo najboljeg mogućeg supružnika. Nažalost, mnoge od nas se fokusiraju na bogatstvo, standard porodice, obrazovanje i fizičke osobine, ostavljajući slučajnosti snagu imana svog budućeg muža. Prije svega, trebamo tražiti čovjeka koji se boji Allaha, azze we dželle i živi svaki dan kao da mu je posljednji. On bi trebao da zadovoljava sve zahtjeve koje je Uzvišeni Allah postavio za nas, da stalno teži i radi na svom poboljšanju i usavršavanju. Ne trebamo čak ni razmatrati ikakve druge faktore, ako ovi osnovni kriterijumi nisu prisutni. Ukoliko čovjek posjeduje ove kvalitete, veća je i vjerovatnoća da će sa svojom suprugom izgraditi trajni odnos ljubavi i poštovanja. On će vjerovatno željeti da bude dio odnosa koji je obostrano koristan, pomažući jedno drugo uz uzajamno zadovoljstvo.

Pripremila sestra Adela

Oslanjanje jezikom i oslanjanje srcem

Oslanjanje je jezikom jedno stanje, a oslanjanje srcem drugo, baš kao što je pokajanje jezikom jedna stvar, a pokajanje srcem, makar se jezikom i ne prelomile riječi, druga stvar. Zbog toga su riječi roba: „Oslonio sam se na Allaha!," uz oslanjanje njegovog srca na nešto drugo pored Allaha, poput riječi onoga koji kaže: „Pokajao sam se Allahu!," a još uvijek čini grijeh i ne prolazi ga se.

Ibn Kajjim

Proživljenje i povratak Allahu

Zatim Uzvišeni kaže: „**I Njemu ćete se poslije oživljenje vratiti**!" (El-Mulk, 15) To znači da u ovom zemaljskom staništu mi nemamo status stalnog boravka, već smo samo putnici prolaznici. Zbog toga ne priliči da se prema ovom boravištu odnosimo kao prema vječnom staništu i domovini. Na dunjaluk smo došli samo da pripremimo što više dobrih djela radi ahiretskog vječnog boravišta. Dunjaluk je samo prolazna stanica, most i kuća na putu do ahireta, a nikako mjesto stalnog življenja.

Ibn Kajjim

Relaksacija srca i tijela jesu u pokoravanju Allahu

U tome je skrivena velika imanska tajna, a to je da srce neće postići smirenost, spokoj i stabilnost osim po uspostavljanju veze s Gospodarom. Sve što se želi ili voli mimo Allaha zapravo se želi i voli radi nečeg izvan toga, a samo se jedan voli i želi radi sebe samog. To je ljubav prema Onome kod Koga je kraj. Nemoguće je da kraj bude kod dvojice, kao što je također nemoguće da je nastanak stvorenja počeo od dvojice. Onaj čija ljubav, želje, htijenje i pokornost završe kod nekog drugog mimo Alalha, doista će mu to propasti i nestati u onom času kada mu je najpotrebnije. A onaj čija ljubav, strah, nada i cilj bude Allah Uzvišeni ostvarit će svoju vječnu blagodat, slast, vedrinu i srecu.

Ibn Kajjim

Koliko si ispunjena....? II dio

Koliko si ispunjena pokajanjem Allahu? Pokajanje je prva faza kroz koju prolaze svi oni koji žele da se vrate Allahu subhanehu ve te ala, kao i oni koji nastoje poboljšati svoj odnos prema Allah subhanehu ve te ala. Uzvišeni Allah na mnogim mjestima u svojoj Knjizi podstiče na tewbu, pa kaže: "**O vi koji vjerujte, učinite pokajanje Allahu iskreno, da bi Gospodar vaš preko ružnih postupaka vaših prešao i da bi vas u džennetske bašče, kroz koje će rijeke teći, uveo**..." (Et-Tahrim,8)

Allah subhanehu ve te ala Sebe opisuje kao Onoga koji puno oprašta pokajnicima. On tvrdi:
"**Ja ću sigurno oprostiti onome ko se pokaje i uzvjeruje i dobra djela čini, i koji zatim na pravom putu istraje**." (Taha, 82)

"***Allah se više raduje pokajanju roba Svoga nego čovjek koji je imao jahalicu negdje u pustinji pa mu pobjegla, a na njoj mu hrana i piće. I tako izgubljene nade u njen povratak dođe do nekog drveta i prilegne u njegovom hladu razočaran. I dok je u takvoj situaciji iznedana pred sobom ugleda svoju jahalicu. Uzima za njene uzde i od velike radosti izgovara riječi: O moj Bože, Ti si moj rob, a ja Tvoj gospodar!,' pogriješivši od neizmejrne radosti***." (Muslim)

Koliko si ispunjena skromnošću? Jer i skromnost je jedna od moralnih osobina vjernika. Niko ne posjeduje tu osobinu a da mu Allah subhanehu ve te ala nije povećao čast i ugled, ili njegovo ime učinio zvučnijim među ljudima. Svaki musliman koji ne bude okićen ovom osobinom bit će ponižen, ljudi će ga mrziti i izbjegavati ga. Mutekebbiru, oholoj osobi, Allahova dobrota je uskraćena kao i Njegova uputa.

Kaže Uzvišeni u svojoj Knjizi: "**Odvrati ću od znamenja Mojih one koji se budu bez ikakva osnova na Zemlji oholili**." (El-Araf, 146) Ebu Hurejre, radijallanu anhu prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem rekao: "***Sadaka neće umanjiti imetak, Allah će čovjeku zbog oprosta povećati ugled. Ko god u ime Allaha bude ponižen, Allah, će ga uzdići***." (Muslim)

Imam Šafija, Allah mu se smilovao, je rekao: "Skromnost je osobina plemenitih, a oholost je ćud onih koji su plemeniti. Skromnost ulijeva ljubav, a uvjerenost u nafaku ulijeva rahatluk." Također je rekao:" Najčasniji ljudi su oni koji sebe ne vide kao takve, i najbolji su oni koji ne vide svoju dobrotu."

I koliko si ispunjena sa iskrenošću? Jer iskrenost znači očistiti svoju namjeru od loših elemenata, s ciljem približavanja Allahu, osigurati da je svaka namjera koja leži iza djela ibadeta i poslušnosti isključivo radi Njegovog zadovoljstva. Iskrenost je uvjet da Allah primi dobra djela učinjena sukladno Poslanikovom salallahu alejhi ve selem sunnetu. Sva dobra djela moraju imati u sebi dvije osobine: da budu iskreno radi Allaha subhanehu ve te ala učinjena i da budu u skladu sa Šerijatom. Ovo se odnosi i na riječi i djela, u svim aktivnostima i ibadetima.

Allah naređuje u Kur´anu: "**A naređeno im je samo da Allahu robuju, da mu odano kao pravovjerni vjeru ispovjedaju**."(El-Bejjine, 5)

Pripremile Ummu Zejneb i Ummu Talha

Kćerka Se'īda ibn el-Musejjiba, rahimehumullāh

U ovom članku ćemo vam predstaviti unuku jednog od znamenitih ashaba, radijAllāhu 'anhu, Ebū Hurejrea. Ebū Hurejre, radijAllāhu 'anhu, je udao svoju kćer za slavnog tabi'ina, Sejjida ibn el-Musejjiba, rahimehullāhu te'āla. U ovom blagoslovljenom braku, Allah, subhāneh, je podario Se'īd ibn el-Musejjibu pobožnu i učenu kćer.

Kada je došlo vrijeme da se njegova kćerka uda, on je za nju izabrao jednog od svojih vrijednih učenika, Abdullāha. On se isticao od svih ostalih jer je njegova iskrenost u traženju znanja bila i više nego očita.

Abdullāhova ljubav za znanjem se može vidjeti i iz toga da je već naredni dan nakon vjenčanja sa kćerkom svog učitelja, Se'īda el-Musejjiba, ogrnuo svoj ogrtač želeći da izađe, kada ga je njegova supruga upitala: „Kuda si krenuo?", a on joj je na to odgovorio: „ Da prisustvujem halki Se'īda el-Musejjiba, ne bi li stekao znanje."

Ona mu je na to odgovorila: „Sjedi ovdje, ja ću te podučiti Se'īdovom znanju."

Potom ga je ona podučila njenom znanju. Čitav mjesec dana 'Abdullāh nije prisustvovao Se'īdovim halkama, jer mu je znanje koje je ova prelijepa mlada djevojka naučila od svog oca (a zatim prenosila na svog muža) bilo dovoljno.

Veoma je važno da se zapitamo: da danas jedna žena posjeduje više znanja od svog čovjeka, da li bi je to poukalo na viši respekt svoga muža i pokornost njemu, ili bi to bilo uzrok mnogih bračnih razmirica?

Veličina žena poput kćerke ovog znamenitog tabi'ina je upravo u tome što je njihovo znanje koje su posjedovale samo povećavalo njihovo poštovanje i pokornost svojim muževima.

Sljedeća izjava muža ovog velikog 'alima među ženama nam je dovoljna da uvidimo kakvu je vrstu ljubav on gajio prema njoj, rahimehumullāh, zahvaljujući njenoj učenosti i pokornosti:

„Bila je od najljepših insana, i najveći ekspert od onih koji poznaju Knjigu Allaha Uzvišenog srcem, i najučenija u Sunnetu Poslanika, sallAllāhu 'alejhi we sellem, u pitanju prava čovjeka nad svojom ženom."

Molim Allāha da majke, sestre, kćerke dostignu ovakav stepen u očima svojih muževa svojim znanjem, pokornošću i ljubavlju prema ovoj plemenitoj vjeri. Allāhumme āmīn!

Pripremila Ummu Mudžahid

Ja sam ubog pred Gospodarom stvorenja

A uistinu sam bio svjedokom kod Ibn Tejmijje, radijallahu anhu, jedne stvari što kod drugih nisam vidio, a često bi govorio: „Ja nemam ništa, niti je od mene šta…“ i često bi davao primjer ovom strofom:

„Ja sam prosjak, i sin prosjakov,
a takav je bio moj otac i otac njegov!“

A kada bi ga neko u lice pohvalio, rekao bi: „Tako mi Allaha, subhanehu ve te ala, ja, uistinu, sad obnavljam svoj islam sve vrijeme, i još uvijek nisam se pokorio dobrom pokornošću.“

I pred kraj svoga života poslao mi je tefsirsko pravilo napisano svojerucno, a na poleđini ovi stihovi, njegovi i svojeručn i:

„Ja sam ubog pred Gospodarom stvorenja
ja sam siromah u večini svojih stanja.

Ja sam duši nepravedan, a i ona mene gazi,
a dobrota, ako bi nam došla, od Njega dolazi.

Ne mogu joj biti od koristi nimalo
niti otkloniti ono što bi joj štetilo.

Je nemam mimo Njega zaštitnika koji me pazi
niti zagovornika kada me griješenje zarazi.

Osim s dozvolom Milostivog, našeg Stvoritelja
kao što u ajetima piše za zagovoritelja.

A ništa mimo Njega ne posjedujem
niti u nekim mojim sitnicama učestvujem.

Niti On pomagač da se pomogne ima
kao što to rade vladari u drugim zemljama.

A opis lični I vječni mi je siromaštvo
kao što je Njegov opis lični bogatstvo.

Ovo je situacija sviju i stvorenoga svega
i svako Mu je rob koji će doći pred Njega.

A ko god je za nečim mimo Stvoritelja u potrazi
pa taj je neznalica, nepravedan, koji se uobrazi.

Hvala je Allahu koliko je u svemirskoj stazi
za ono što je od Njega, i što li će tek da dolazi.”

Ibn Kajjim

4. Strahote Sudnjeg dana

Kad ustanu ljudi iz svojih grobova prema Gospodaru svjetova pa potom budu pozvani: "Dođite svome Gospodaru", pa će biti zaustavljeni da budu pitani. Ispuniće se stvorenja strahom i poniznošću i biće pokorni Jedinom Stvoritelju. I vidjećeš kako se zurno odazivaju onome ko ih poziva i neće se opirati, i neće nigdje skretati.

Allah, Blagi i Uzvišeni kaže: "**Tog, Dana će se oni glasniku odazivati, moraće ga slijedit i pred Milostivim glasovi će se stišati i ti ćeš samo šapat čuti.**" (Ta Ha, 108)

Allah džele we ala, kaže: "**Ljudi će se Živome i Vječnome pokoriti, onaj koji Mu je druge ravnim smatrao svaku nadu će izgubiti, a onaj ko je dobra djela činio, a vjernik bio, neće se nepravde ni zakidanja nagrade plašiti.**" (Ta Ha, 111-112)

Oni će se žuriti na mjesto skupljanja skrušeno i ponizno, i neće se čuti ništa osim topota koraka i šapata.

5. Teško toga dana poricateljima:

Allah subhanehu we teala, kaže: "Teško tog dana onima koji su poricali, koji su onaj svijet poricali, - a njega može poricati samo prijestupnik, griješnik, koji je, kada mu se ajeti Naši kazivani, govorio: "Izmišljotine naroda drevnih!" A nije tako! Ono što su radili prekrilo je srca njihova, uistinu, oni će toga dana od milosti svoga Gospodara zaklonjeni biti, zatim će sigurno u oganja ući, pa će im se reći:

"Eto, to je ono što ste poricali!" (El Mutaffifun, 10-17)

Allah, Blagi i Uzvišeni, kaže: **"A teško toga dana poricateljima! Idite prema onom što ste neistinom smatrali, idite pram dimu u tri prama razdvojenom, koji hlada neće davati i koji od plamena neće zaklanjati. On će kao kule bacati iskre kao da su kamile riđe. - Teško toga dana poricateljima! Ovo je dan u kojem oni neće ni prozboriti i pravdanje im neće dozvoljeno biti. - Teško toga dana poricateljima!"** (El Murselat, 28-37)

Pripremila sestra Aiša

Žene - druga polovina

Žene su od vitalnog značaja za postojanje svih ljudi. Uzvišeni Allah subhanehu ve teala nam govori u Kur'anu da je On stvorio muškarce i žene, a sve iz jedne osobe, Adama alejhiselam. Allah je od Adema stvorio njegovu suprugu Havu, a od njih dvoje Allah je izveo mnoge muškarce i žene, mnoga plemena i narode i učinio nas sve drugačije, tako da bismo mogli upoznavati jedni druge.

Žene u islamu se smatraju "drugom polovicom" svoga muža. Poslanik Muhammed sallalahu alejhi ve sellem je učio svoje sljedbenike da se vjenčaju i tako dopune svoju "drugu polovicu" svoje vjere ili načina života. Brak u islamu se smatra spajanjem dvije polovice.

U vrijeme kada je ostatak svijeta, od Grčke i Rima pa do Indije i Kine, smatrao žene ništa boljim od djece ili čak i robova, bez ikakvih prava, islam priznaje jednakost žena s muškarcima u mnogim pitanjima.

" i jedan od dokaza Njegovih je to što za vas, od vrste vaše, stvara žene da se uz njih smirite, i što između vas uspostavlja ljubav i samilost; to su, zaista, pouke za ljude koji razmišljaju." (Ar-Rum, 21)

Poslanik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem je rekao:

"***Najbolji u vjeri među vjernicima je onaj koji je najbolji u ponašanju prema svojim ženama.***" ("Sunen" Ebu Davuda)

Mnoge žene u islamu su imale visok status, uzeti u obzir činjenicu da je prva osoba koja je primila islam bila Hatidža, žena Muhammeda, koju je i volio i cijenio. Njegova omiljena supruga nakon Hatidžine smrti, Aiša, postala je poznata kao jedna od najvećih izvora hadisa. Mnoge sahabijke su bile vrlo cijenjene i bile poznate kao islamske pravnice.

S obzirom na obrazovanje, i žene i muškarci imaju ista prava i obaveze. To je jasno Poslanik Muhammed sallalahu alejhi ve sellem rekao:

"***Traženje znanja je obvezna za svakog vjernika.***" (Hadis Ibn Madže) To podrazumijeva muškaraca i ženu.

Žena treba da se tretira onako kako je to Allah naredio. Ona ima svoja prava kao što ima svaki pojedinac u islamu, s pravom posjedovati i raspolagati vlastitom imovinom i zaradom, sklapati ugovore, čak i nakon braka. Ona ima pravo na nasljeđivanje od oca, majke i muža. Vrlo zanimljivo je da žena u islamu, za razliku od bilo koje druge religije, može biti imam skupini žena.

Muslimanka ima također i svoje obaveze. Svi zakoni i propisi koji se odnose na namaz, post, sadaku, hadž, čineći dobra djela i slično odnose se kako na muškarce tako i na žene.

Prije braka, žena ima pravo izabrati svoga muža. Islamski zakon je vrlo strog u pogledu važnosti žene na pristanak za brak. Mladoženja daje mehr ženi za njene lične potrebe. Ona čuva svoje prezime, a ne uzima muževo. Kao žena, žena ima pravo na uzdržavanje od muža , čak i ako je već bogata. Ona također ima pravo tražiti razvod i brigu nad malom djecom. Ona ne mora da vrati mehr, osim u nekoliko neobičnih situacija.

Poslanik Muhammed sallalahu alejhi ve sellem je naredio ashabima da nikada ne zlostavljaju svoje žene. On ih je kritikovao i upozorio ih, govoreći: "***Kako ih možete tretirati kao životinje po danu, a zatim želite biti intimni sa njima noću.***"

Poslanik Muhammed sallalahu alejhi ve sellem je sve rekao jednom jednostavnom rečenicom, "***Najbolji od vas su oni koji su najbolji prema svojim ženama, a ja sam najbolji prema mojim ženama.***"

Pripremila Ummu Zejd

Par odlomaka iz knjige Zuhd

"Držite se iskrenosti jer ona vodi ka dobročinstvu, a dobročinstvo vodi u Džennet. A čuvajte se laži, jer laž vodi u griješenje, a griješenje vodi u Vatru. Kaže se: - Iskren bio pa dobro činio, a lagao pa grijehe činio."

"Ovaj Kur'an će se zauzimati kod Allaha za ljude. Zauzimanje će mu biti primljeno i tužitelj čija ce tužba biti prihvaćena, pa ko ga postavi ispred sebe odvešće ga u Džennet, a ko ga ostavi iza leđa odvešće ga u Vatru."

"Vjerniku nema odmora sve do susreta sa Allahom."

"Ko bude ponizan iz strahopoštovanja prema Allahu, dželle šanuhu, On će ga uzdići na Sudnjem danu. A ko se bude uzdizao hvališući se i oholeći, Allah, 'azze ve džel, će ga poniziti na Sudnjem danu."

"Ko se bude uzdizao i oholio, Allah, tebereke ve te'ala, će ga poniziti; a ko bude ponizan iz skrušenosti prema Allahu, dželle ve'ala, On će ga uzdići. Melek ubacuje misli čovjeku, a i šejtan ubacuje misli. Misli koje ubacuje melek navode na dobro i potvrđuju Istinu, pa kada to primijetite zahvaljujte Allahu. A misli od šejtana navode na zlo i niječu Istinu, pa kada primijetite to utječite se Allahu."

"Šejtan je obilazio oko skupine koja zikri u pokušaju da ih zavadi, pa nije uspio da ih razbije. Zatim je otišao drugoj skupini koja spominje dunjaluk, pa ih je zavadio tako da su se međusobno potukli. Potom je skupina koja je spominjala Allaha otišla i isprječila se između zavađenih i rastavila ih."

"Ko bude želio znanje neka pretražuje Kur'an, jer je u njemu znanje prvih i posljednjih generacija."

Mantije

Sastojci

Pite,bureci

1 kg brašna (meko Tip 400)

1/2 kg mlevenog mesa (junetina)

2 krompira(osrednja veličina)

2 kašike mlevenog crnog luka

0,5-1,5 dl ulja

250-300 gr putera(maslo)

vegeta

so

Mleveni biber

Priprema

1.Umijesimo mekše tijesto od brašna sa 2 kašičice soli i malo ulja. Ostavimo da stoji 5-10 min.

2.Ponovo ga razmijesimo i ostavimo da stoji pola sata.

3.U međuvremenu pržimo meso na malo ulja i putera. Kad se malo uprži dodamo začine i mljeveni crni luk . Ako je običan zna se ide prvo luk, pa onda meso.Pri kraju prženja dodamo izrendani krompir i dobro promiješamo da se krompir sjedini sa mesom.
4.Puter i zejtin zagrijemo .
5.Razmijesimo tijesto , podijelimo na dvije lopte, svaku loptu dobro namažemo sa puterom i opet ostavimo desetak min.
6.Svaku loptu razvučemo na sto u veliku koru i tanku. Prilikom tanjenja kore prskamo odozgo sa puterom i onda nam se lakše tanji kora.Vučemo koru rukama. Kora treba da je dobro masna. Krajeve kore koji su deblji sječemo.
7.Stavljamo u krug fil i onda rolamo koru sa svih strana.Kad se na sredini sastave dva rolata (jer od obje strane smo stavili fil i rolamo sa obje strane) isečemo nožem.
8.Onda tu koru sječemo na male parčiće otprilike 2 cm i sa prstima malo spojimo da nam ne ispada fil i redamo u podmazanu tepsiju.
9.Kad napunimo tepsiju odozgo opet mažemo puterom i pečemo u prethodno zagrijanoj pećnici na 250 ° C. Posle desetak minuta smanjimo na 200°C.
10. Kad su mantije ispečene, prskamo ih vodom ili s razmućenim jogurtom i opet stavimo u pećnicu par minuta.
11. Prekrijemo tepsiju s vlažnom salvetom desetak minuta i to je to.
Prijatno.

Pripremila Ummu Abdullah

Posjetite stranice

Islamska stranica na Bosanskom jeziku

http://www.el-tewhid.com/ ↓

Islamska stranica na Njemackom jeziku

http://tawhidikhlas.info/index.php ↓

Islamska stranica na Danskom jeziku

http://www.ahlu-tawheed.com/ ↓

U sljedećem broju čitamo inšallah:

~ Primjer Ibrahima alejhisselam

~ Šta je islamski odgoj?

~ Stiskanje (smotavanje) nebesa i Zemlje

~ O Ti za koga je vezana sva moja nada

~ Jedna od koristi obaranja pogleda

I još mnogo toga inšallahu teala